visat.

primavera 2022

Editorial

De sobte falta algú. Amb aquestes paraules Francesc Parcerisas començava la cloenda de la jornada acadèmica que la Facultat de Traducció i d'Interpretació de la Universitat Autònoma de Barcelona va organitzar dimecres 27 d'abril com a homenatge a l'enyorada Montserrat Franquesa, professora de la Facultat i, entre moltes altres coses, codirectora de la revista *Visat* fins al seu traspàs. Una jornada plena d'emoció, de records, però també de coneixement profund i rigorós, com a ella li hauria agradat. Sí, de sobte falta algú, quina certesa més terrible. Falta la Montserrat plena d'empenta, d'alegria múrria, de bonhomia, de determinació, de rigor; les qualitats amb què duia a terme l'activitat docent, investigadora, divulgadora...

Estem convençuts que li hauria fet especial il·lusió preparar aquest número de primavera i fer-ne l'editorial, perquè el 2022 és un any de commemoracions, a fora i a casa. La dels cent anys de la publicació d'*Ulisses*, de James Joyce, l'obra mestra que va sacsejar la literatura occidental del segle xx; la de la mort de Marcel Proust, afectat de pneumònia, i, a casa nostra, la dels naixements de dues de les plomes més il·lustres de la literatura catalana contemporània, Gabriel Ferrater i Joan Fuster.

Visat s'afegeix a aquestes efemèrides amb quatre d'articles que repassen, d'una banda, les traduccions catalanes de l'obra de Joyce i el Proust torsimany de John Ruskin; i, de l'altra, la tasca traductora de Ferrater i Fuster. Però també recordem la figura de Miquel Costa i Llobera, en els cents anys de la mort, amb un article que ens acosta a l'adaptació del metre clàssic que va fer el prevere mallorquí; la d'Hermínia Grau, traductora de la primera part d'*El segon sexe*, de Simone de Beauvoir, i la de Joan Triadú, torsimany del poeta grec Píndar.

Completen el número les reflexions que els traductors Miquel Desclot i Jordi Vintró han escrit a propòsit de les versions respectives del teatre de Molière i de les*Faules* de La Fontaine; una entrevista a la traductora Anna Casassas i la incorporació d'una nova fitxa, la d'Inés

García López, traductora de l’islandès.

I sí, al final, de sobte falta algú, falta la Montserrat, i aquest número torna a ser un homenatge i un record a la seva persona, que tant trobem a faltar, i també a l'escriptor, filòleg i professor Joan Manuel Pérez i Pinya (Palma, 1963) de qui, en el moment d’escriure aquestes línies, hem conegut la trista notícia de la mort als 59 anys. Amb motiu del centenari de Gabriel Ferrater li vam demanar una actualització de la seva tasca traductora, que presentem aquí de manera pòstuma. Pérez Pinya havia rebut el premi Ciutat de Palma Joan Alcover de poesia per *Atletes de fuga* (El Gall Editor, 2019) i acabava de publicar *Fauna mutilada* (Lleonard Muntaner).